KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
NEGENDE JAARGANG
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts
20

IN DIT NUMMER :

DE

OPLOSSINGEN VAN ONZE GROTE PRIJSVRAAG

EN ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

DE WOESTIJNRATTEN

DOOR JEAN GRATON

In het jaar 1921 in Algerië. Onderluitenant Jacques du Breuil, zo pas gepromoveerd in Saint-Cyr, komt te Sidi-Bel-Abbes toe waar hij, op z'n eigen aanvraag, ingelijfd werd in het Legioen.

Tegen de muur gelegd staan drie onafscheidelijke kameraden : Müller, een Elzasser, Jackson, een Amerikaan, en Aquista, een Corsikaan. Ze zien de jonge officier afkomen en gekscheren :

Ik zal u naar de kolonel leiden, luitenant. Volg me.

Is het geen schande zo'n broekventjes naar hier te sturen!

Paraderen in een salon is al wat ze kunnen !

Doch als de ordonnance zich wil verwijderen...

Sedert wanneer staat men niet meer in houding in het Legioen ?

?

Die jonge officier wou blijkbaar zeggen, dat hij er de tucht zal inhouden ! Hij maakte zich alleen antipathiek !

En dat moet ik me laten welgevallen!

Trek het je niet aan ! Ze zullen hem hier wel mores leren !

De kolonel ontvangt de jonge luitenant vriendelijk doch in zijn toon is er een zweem van ironie...

Onderluitenant du Breuil. Gegroet, kolonel !

Welkom, luitenant ! Ik feliciteer je, omdat je het Legioen hebt uitgekozen om je loopbaan te beginnen. Het Legioen is een goede leerschool !

Maar, onthoud goed wat ik je zeg, jongen, het zijn niet de strepen die de « chef » maken ! Je wordt ingelijfd bij de 3e compagnie. Ruwe kerels ! Het zal van jou afhangen of ze je aannemen of niet. De rest leer je wel. Morgen trekken we naar het Zuiden...

Tot je dienst, kolonel !

En de volgende morgen in alle vroegte, trok de kolonne onder het bevel van kommandant Dominique naar de rotsachtige hoogvlakten van Chabka. Te midden van stenen en zand moeten de Legioensoldaten een weg naar Bab el Mellah aanleggen.

Onder een zengende zon doen de soldaten dapper en zonder verpozen hun werk. Een weg aanleggen door die steenwoestijn is geen kleinigheid...

Twee dagen later op het rapport...

du Breuil ! Jij gaat de kleine vooruitgeschoven post van Ain Chahab aflossen. Neem levensmiddelen voor twee weken mee. Martin zal je drie man meegeven. Het is in die hoek niet zeer veilig !

Een uur later komt de adjudant weer met drie Legionnairs...

Die melkmuil !

Hier zijn drie soldaten, luitenant. Op hen kan je rekenen !

Ze marsjeren vele uren achtereen. De nacht valt in...

Je komt niet erg vooruit op die keien !

Ba, het is geen dansvloer !

Volgende week : HET BELEG VAN RAVENBURG.

Dank zij de koelbloedigheid van de legionairs kan de luitenant de drievoet onder het machinegeweer plaatsen dat weldra ratelt...

Bravo, jongens ! Ze wijken !

BRATATATATATATA

Voor het hevig vuur van de soldaten, trekken de Arabieren achteruit...

Het is de put die hen interesseert. Ze weten niet dat er geen water meer in is. Ze zijn zo dorstig als wij!

Luitenant, helemaal beneden is er nog wat slijk en af en toe sijpelt er een druppel water langs de wand...

Du Breuil zet zich achter het machinegeweer en vindt een oplossing.

Hier, knoop de halsdoeken aan elkaar. Aquista is de lichtste van van ons. Hij kan afdalen...

Over twee uren heeft ieder een slok !

Het is al donker en Aquista verzamelt de waterdruppels kostbaarder dan goud. In de verte hoort men rauwe kreten. Zouden de Arabieren een nieuwe aanval voorbereiden ?

We moeten verhinderen dat het bataljon bij verrassing aangevallen wordt. Hier, de eerste bus is halfvol. Neem ze, Jackson, en tracht in Chekba te geraken. Het is donker, met een beetje geluk kom je er !

Dank je, luitenant ! Ik zal het proberen !

Intussen zullen wij de Arabieren zo lang mogelijk ophouden...

Hij is nu twee uren weg. We hoorden geen énkel schot knallen... Hij is door geraakt !

's Morgens...

Hier is een tweede bus! Ze is bijna vol...

Eindelijk! Ik stik van dorst !

Opgelet ! Ze sturen ons onderhandelaars !

De man die je uitstuurde viel in onze handen. Dit is zijn kepi. Er bestaat voor jullie geen kans hier levend vandaan te komen. We laten jullie echter vrij uitgaan, indien jullie de put vrijwillig verlaten. We hebben water nodig voor onze gekwetsten.

Een legionnair geeft zich nooit over ! Alvorens jullie aan dit water komen liggen jullie in het zand !

Je bent moedig. We kunnen onze gewonden niet opofferen om je vrienden te overvallen. Wie zegt er trouwens dat ook die put niet...

uitgedroogd is ?

Die put uitgedroogd ? Hij is boordevol fris water. Kijk !

Mensen, wat 'n lef !

We zullen die put dus veroveren !

En zeggen dat het een volle nacht duurde om dat water op te vangen !

Nu zijn we zeker dat ze hier zullen blijven ! Jackson kon door slibberen, ik ben er vast van overtuigd !

Luitenant, we kunnen onze makkers van het bataljon misschien redden !

Alarm ! Ze komen !

We moeten hen laten naderen, dan vuren zoveel we kunnen !

Luitenant, geen kogels meer voor het machinegeweer !

Dan blijft er ons nog het geweer...

Doch op het ogenblik dat ze voor de overmacht zullen moeten wijken

Wat is dat ? Ze vluchten !

Gered ! Daar zijn de Meharisten !

Jean Graton

Dank je, kapitein ! Een paar minuten later en het was met ons amen en uit !

Een van mijn verkenners vond je boodschapper totaal uitgeput. We hebben kommandant Dominique verwittigd en zijn dan naar hier gesneld !

En acht dagen later, te Sidi-Bel-Abbes !...

Proficiat, luitenant ! Ik geloof dat ze je opgenomen hebben in hun rijen !

EEN VOGEL MAAKT NOG DE LENTE NIET

VOOR een paar weken bracht ik een bezoek aan een vriend die op de buiten woont. Hij was nog niet thuis toen ik aanbelde. Enkele minuten later kwam hij terug, maar hij was slecht gezind. Als goede vriend mag ik wel naar de reden van zijn kwaad humeur vragen, en dat deed ik dan ook.

— Wat is er gebeurd, Joris?

— Ik heb daar een paar scouts ontmoet die me waarlijk ontstemd hebben.

— Een paar scouts? Doorgaans spreek je over de scouts alleen met sympathie.

— Ja, maar vandaag niet.

— En waarom dan niet? Vertel dat eens even!

— Ik wandelde op enkele minuten hier vandaan langs een korenveld. Dwars door dat veld zag ik twee scouts naderen. Ik vroeg hen of ze wel wisten waar ze op trapten. « Neen », antwoordden ze alle twee tegelijk. « Wel jullie vertrappelen jong koren », zei ik hen. « Jong koren? Dat kan wel zijn », antwoordden ze daarop, en ze zetten zonder meer hun weg verder.

Vindt je dat nu niet erg? Die scouts konden geen graangewas van doodgewoon gras onderscheiden, en zelfs wanneer men hen attent maakt op hun fout, hebben ze er alleen een schouderophalen voor over, en zetten ongestoord hun weg verder!

— Ja, nu begrijp ik dat je ontstemd bent, maar je mag toch niet veralgemenen, en beweren dat heel de scoutsbeweging niet meer deugt, omdat die twee scouts zich onbetamelijk gedragen.

— Neen, dat zeg ik niet, maar men zou beter doen die snaken het koren van het kaf te leren onderscheiden, in plaats van hen morse en andere dergelijke dingen bij te brengen.

— Ik denk wel, dat men zowel het een als het ander leert in de scoutsbeweging en dat dergelijke spijtige gevallen wel zelden zullen voorkomen, zei ik aan mijn vriend Joris. Voor mij is een scout een synoniem van een flinke kerel, met open ogen, gezond verstand en een goed hart voor mens en dier. Een jongen die van het leven in de open natuur houdt, en die natuur dan ook kent.

Dat gaf mijn vriend dan wel toe. Daarop gingen we samen door het frisse lentelandschap wandelen.

Kuifje

BRIEVENBUS

GILBERT LAURENT, VAN OOSTENDE, was ook een van die vele lezers die ons schreven dat ze het Paasnummer buitengewoon goed vonden. Beste dank.

ALBERT ONKELINCKX, VAN BRUSSEL, is niet alleen een trouw lezer maar hij en zijn zusje zijn ook verwoede verzamelaars van Kuifje's punten. Ze hebben reeds verscheidene reliefzegels die ze prachtig vinden, een album van de sprookjes van Perrault en een blokjesspel. En ze verzamelen steeds verder Kuifje's punten voor andere premies.

WALTER DEPREZ, VAN HARELBEKE, is een groot liefhebber van onze technische tekeningen die maanden in het blad gepubliceerd worden. Hij knipt die uit en gebruikt ze voor zijn schoolwerken. Hij wou nu graag inlichtingen hebben over Magellaan. Het toeval wou dat we juist een volledig verhaal over deze grote figuur publiceerden. Was je tevreden, Walter?

WILFRIED ALLAERT, ORIE KONINGENSTR. 8, BERCHEM-ANTWERPEN, is reeds zeventien jaar en zou graag willen corresponderen met een jongen van zijn jaren. Wilfried houdt veel van vliegtuigen en boeken. Men schrijve hem rechtstreeks.

WERNER VERHAEGHE, VAN DESSELGEM, schrijft me dat hij elke Donderdag steeds « Kuifje » leest en hij het hoe langer hoe mooier vindt. Zelfs zijn vader en moeder lezen het en vinden het interessant. Ik wens jullie nog veel leesgenot.

JORIS VLIEGHE, WIJNGAARDSTR., 24, KORTRIJK, is tien jaar en wou graag corresponderen met een jongen van zijn ouderdom, liefst uit het buitenland. Men schrijve hem rechtstreeks.

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

EEN FIJN DESSERTJE

KUIFJE (weekblad) — *Redactie, Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel — P.Ch.R. : 1009-18 — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc — Gedrukt in België door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Brussel — KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 2653. Giro 199.334. Abon. : fl. 4 per kwartaal.

20-5-54

't Prinske

STAN ROÉ GEROD

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

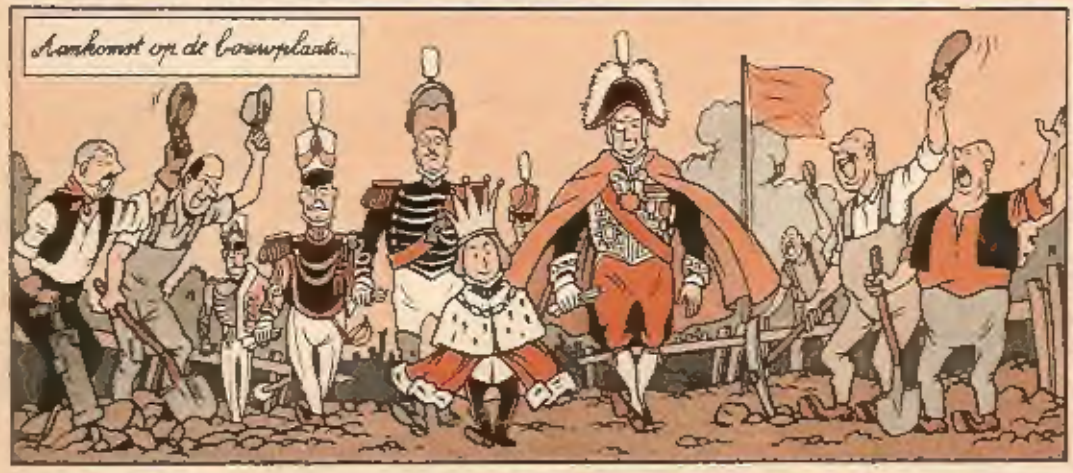

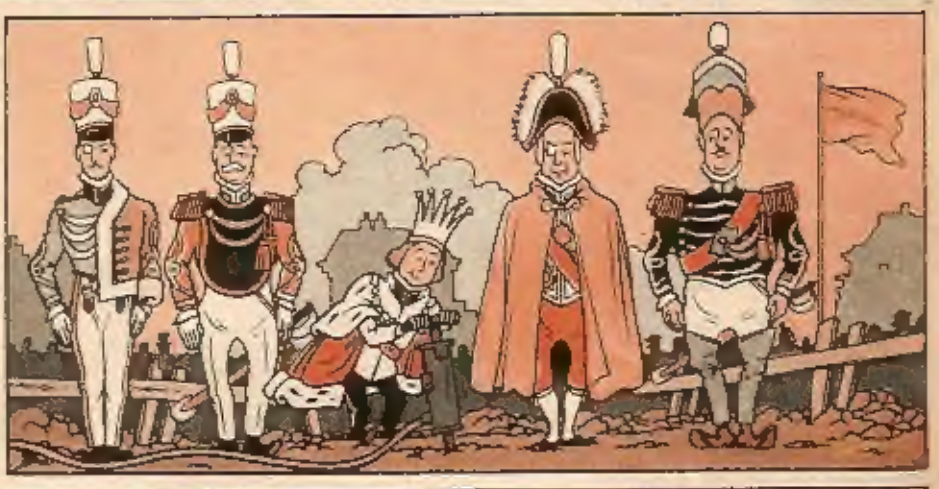

CHLOROPHYL tegen de zwarte ratten

Chlorophyl heeft zijn vriend Torpedo teruggevonden. Deze laatste heeft een kamer gegraven. Chlorophyl zal het werk voortzetten .

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

(Wordt vervolgd.)

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE, ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT: LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

Een Britse vliegtuigfabriek ontwierp een viermotorig straaltransportvliegtuig dat een ommekeer zal teweegbrengen in het burgerlijk vliegwezen. Het toestel, dat de naam « Atlantic » kreeg is merkelijk uitgerust met een reusachtige driehoeksvleugel waarin de vier straalturbines practisch volledig schuil gaan. Deze machtige machine biedt aan zijn 119 passagiers, die medegevoerd worden aan 1.000 km-uur, naast een wandelgang ook nog een bar en een rooksalon! (Foto W. Dannau.)

DE AUTOPRODUCTIE IN DE VERENIGDE STATEN

DE productie van auto's is in de Verenigde Staten van 4,4 millioen voor 1952 tot 6,13 millioen voor 1953 gestegen. Het recordcijfer van 1950, zijnde 6.66 millioen, werd nipt meer bereikt. Hier enkele cijfers:

	1953	1952
Chevrolet	1.477.299	877.950
Ford	1.184.187	777.731
Plymouth	662.515	474.837
Buick	485.353	321.048
Pontiac	414.011	277.156
Mercury	320.369	195.519
Oldsmobile	319.414	228.452
Dodge	293.714	259.159
Studebaker	186.484	161.520

Dan volgen Chrysler, Nash, De Soto, Cadillac, Packard, Hudson, Lincoln, Willys en ten slotte Kaiser met 21.092 tegenover 74.862 in 1952. De productie van Kaiserwagens liep dus gevoelig terug, net als deze van de Hudson, Lincoln en Willys trouwens.

EEN ELECTRISCH OOG VOOR BLINDEN

EEN electrisch apparaat dat de blinden in staat stelde hindernissen uit de weg te gaan, werd thans zodanig verbeterd dat een blinde, uitgerust met dit apparaat in staat is foto-electrische boeken en kranten te lezen. Het toestel, dat gevoed wordt door een zakbatterij van 4 volt werkt als een fotoapparaat, waarvan de gevoelige plaat vervangen is door een electronische mozaiek. De rol van het objectief wordt vervuld door de oogappel, waarvan de mozaiek het voorste deel van het netvlies is. Een plastiekscherm, dat door een soepele kabel verbonden wordt met de electronische camera, werkt zoals het achterste gedeelte van het oog, dat normaal steeds in contact is met de oogzenuw.

BEN JIJ REEDS LID VAN ONZE KUIFJE's CLUB? LAAT JE NOG HEDEN INSCHRIJVEN!

Onze vriend E.P. Jacobs werd onlangs weer eens bestormd door de enthousiasten van Mortimer en Blake. Een album met zijn handtekening heeft, naar het schijnt, een dubbele waarde!

RODE SNEEUW IN GROENLAND

DE bewoners van Groenland keken dezer dagen een beetje verrast op toen er rode sneeuw neerdwarrelde! Gewoonlijk is sneeuw hagelblank maar het is ook mogelijk dat hij rood-, geel-, groen- of blauwachtig is daar hij kan gekleurd worden door minuscule organische stoffen. Men meent dat de rode sneeuw, die in Groenland viel, gekleurd was door minuscule stofdeeltjes afkomstig uit Aziatische of Amerikaanse woestijnen.

IS HET DE VLOOT VAN CORTEZ?

NABIJ Vera-Cruz (Mexico) heeft men op de bodem van de zee een hele reeks Spaanse schepen gevonden die, naar men meent, uit de XVIe eeuw dateren. Het gaat hier waarschijnlijk om de vloot van Hernando Cortez. Naar het schijnt liet Hernando Cortez deze vloot zinken om te beletten, dat zijn landgenoten de strijd zouden opgeven en in zee steken. Daar er op deze schepen geen schatten meer waren, op het ogenblik dat men ze tot zinken bracht, is men niet zeer haastig om ze op te halen.

Dit is geen jachtterrein van een Oosters vorst, maar een waterreserve voor de woestijnreizigers. Het water is in dierenhuiden verpakt en blijft aldus langer fris.

RIDDERS IN ALUMINIUM

ER zijn Italiaanse cineasten die er van houden historische scenes op het doek te brengen waarvoor honderden figuranten nodig zijn. Honderden mensen kunnen hun brood verdienen door als figurant in zulke films op te treden. Tijdens het draaien van een film met Middeleeuwse helden, deed zich volgend conflict voor: De regisseur vond die ijzeren harnassen onmogelijk plomp en zwaar en liet ze in aluminium vervaardigen. « Daar jullie taak thans veel lichter en aangenamer geworden is », zei hij tot de aangeworven figuranten, « zullen jullie ook enkele lire minder verdienen »...

Dat viel niet in de smaak van de ridders. Ze antwoordden:

« Het is veel beter, haast door elkaar te zakken onder een echt Middeleeuws harnas en z'n brood te verdienen, dan in die aluminium spullen rond te draven met een lege maag. Bovendien geven die loodzware klederen ons een streng en waardig uiterlijk terwijl we in aluminium net de indruk geven van sardientjes in blik!

De kwestie is nog steeds hangende...

BIJ HET GRAF VAN

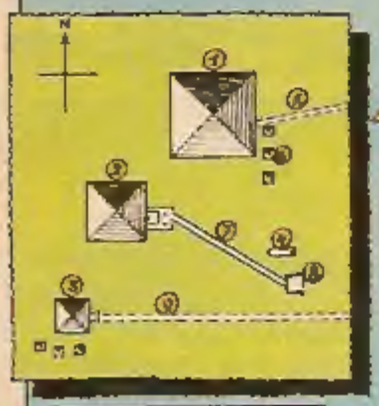

PLAN VAN DE DRIE GROTE PYRAMIDEN

1) Pyr. van Cheops 145 m.
2) Pyr. van Chefren 138 m.
3) Pyr. van Mycherinos 70 m.
4) Grote Sfinx 20 m.
5) Toegang tot de pyramide.
6) Mastaba's
7) Overdekte galerij
8) Monumentale ingangspoort
9) Toegangsramp.

1) Grafkelder van de koning
2) Grafkelder van de koningin
3) Grote galerij
4) Ingang
5) Ondergrondse grafkelder
6) Verluchting
7) Afvoer
8) Muurversieringen (bottenkamer).

DOORSNEDE VAN DE PYRAMIDE VAN CHEOPS

WIE Egypte zegt, denkt aan de massieve pyramiden die eenzaam uitsteken boven het gele zand en waarover sedert duizenden jaren een verschroeiende zon straalt. De grote sfinxen die, in sommige gevallen, nog voor deze koninggraven de wacht houden, blikken sedert eeuwen naar de karavanen die met lange tred door het zand trekken.

OORSPRONKELIJK stond een pyramide niet alleen. Ze was omringd door tempels en omzoomd met een hoge muur. Ze stond, toen ze gebouwd werd, ook niet in een zandwoestijn. Het zand kwam pas later en dekte alles toe. De Egyptologen zijn van mening, dat er onder het zand nog pyramiden en tempels moeten liggen die men eenmaal zal opgraven. Hoe oud de pyramiden juist zijn, weet men niet met zekerheid want lang voor onze moderne historici er zich mee bezig hielden, zijn er dieven in de pyramiden binnen gedrongen en hebben zeer belangrijke aanwijzingen gestolen. De Grieken uit de Oudheid weten er een en ander over te berichten doch zij deelden slechts de verhalen mee welke ze van de Arabieren hadden gekregen en de Arabieren hebben een té rijke verbeelding om de dingen objectief mee te delen. De ontdekking van de mastabas (grafkelders) met hun ongerepte mummies, hun kunstvoorwerpen en geschreven teksten op de muren of op papyrusrollen gaven de geleerden belangrijke aanduidingen. Ook uit het gebruikte materiaal om de pyramiden op te trekken, kan men opmaken welke pharao ze liet bouwen. De pyramiden van Egypte werden gebouwd tussen de II[e] en de XII[e] dynastie, dit wil zeggen 4.000 jaar voor Christus.

HOE bouwden de Egyptenaren deze indrukwekkende pyramiden, zo juist en onvolprezen mooi van verhoudingen? De betonmachine was toen nog niet uitgevonden en hijskranen heeft men op geen enkele Egyptische afbeelding aangetroffen. De oudste pyramiden zijn trapvormig en in kleine stenen opgetrokken, de latere spits uitlopend en in grote gepolijste blokken. Dit wijst er wellicht op dat de architecten zeer voorzichtig te werk gingen en, langzamerhand, de techniek van het pyramidenbouwen leerden beheersen en stoutmoediger werden.

Op fresco's vindt men arbeiders die, met honderden aan een dik touw gebonden, zware blokken op een plank naar boven schuiven.

Volgens Herodotes werkte men aan de grootste pyramide van Gizeh, die van Cheops, dertig jaar.

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITT

EEN KONING

e eerste tien jaar zouden echter besteed zijn aan het aanleggen
een weg tot aan de bouwplaats. Aristides weet te vertellen
vergens Egyptische priesters, het gedeelte van de pyra
e dat in het zand steekt zo hoog is als het gedeelte boven
grond. Diodorus, een ander Grieks geschiedschrijver meldt
drehonderd of zestig duizend slaven werden gemobi-
erd om de grote pyramide van Gizeh te bouwen. Volgens
n werden terrassen in zand aangelegd, die opgehoogd werden,
naar gelang de bouw vorderde.
aar onze opvattingen was het materiaal en de werktuigen
t stel. Het resultaat bewonderenswaardig. Indrukwekkender
ouwen werden er sedertdien wellicht niet meer opgericht.

het helle zand schijnen de pyramiden thans grauw. Ze zijn
echter zo schitterend wit geweest dat ze de zonnestralen weer-
tatten. Wellicht was de witte gepolijste oppervlakte ook ver-
d met halfverheven beeldhouwwerken en hiërogyphen het
gyptisch schrift. Sommige Egyptologen twijfelen er echter aan
zeggen dat die inschrijvingen wel eens zouden kunnen aange-
cht zijn door Griekse en Romeinse
gers.
„waarvoor dienden de pyramiden" Ze
nden als begrafplaats van de pha-
of van een koningin, soms voor bei-
In ieder geval mag men ze niet
zien als begrafplaats van een hele
stie. De bouw van de pyramide was
van de hoofdbekommernissen van de
st tijdens zijn leven. De Egyptenaren
ofden in het leven na de dood. De
ving waarin de afgestorvene zou
ten was van groot belang. De do-
kamer van een pharao
d met goud en andere
bare voorwerpen ver-
d, zelfs meubelen, wa-
s en juwelen werd mee-
rgen. Met dieren en
chenslaven werd er ook
ening gehouden want
mmie van de overle-
s en al de schatten
den met lijkers ge-
tat die na de loop van

de begrafenisplechtigheid, werden dichtgemetseld. De ingang van de pyramiden werd met zand of met rotsblokken bedekt en er werden zelfs valse ingangen aangebracht, om eventuele dieven te misleiden. In de loop der eeuwen, na het verval van de Egyptische beschaving, zijn er echter vele dieven binnengeslopen.

Thans men omtrent vele punten in het duister tastte zijn er om de pyramiden talrijke legenden geweven die een taai leven hebben.

Egypte is niet het énige land dat pyramiden bezit. Je hebt al wel eens gehoord van de Assyrische die van Nubie de doden tempels van Siam of de trappyramiden die in Mexico ontdekt werden, en sprekend op deze van de Egyptische pharao's gebijten.

De pyramiden van Gizeh deze van Cheops Chephren en Mycherinos zijn echter de bekendste. Voor ons zijn ze een breid van de eeuwigheid geworden.

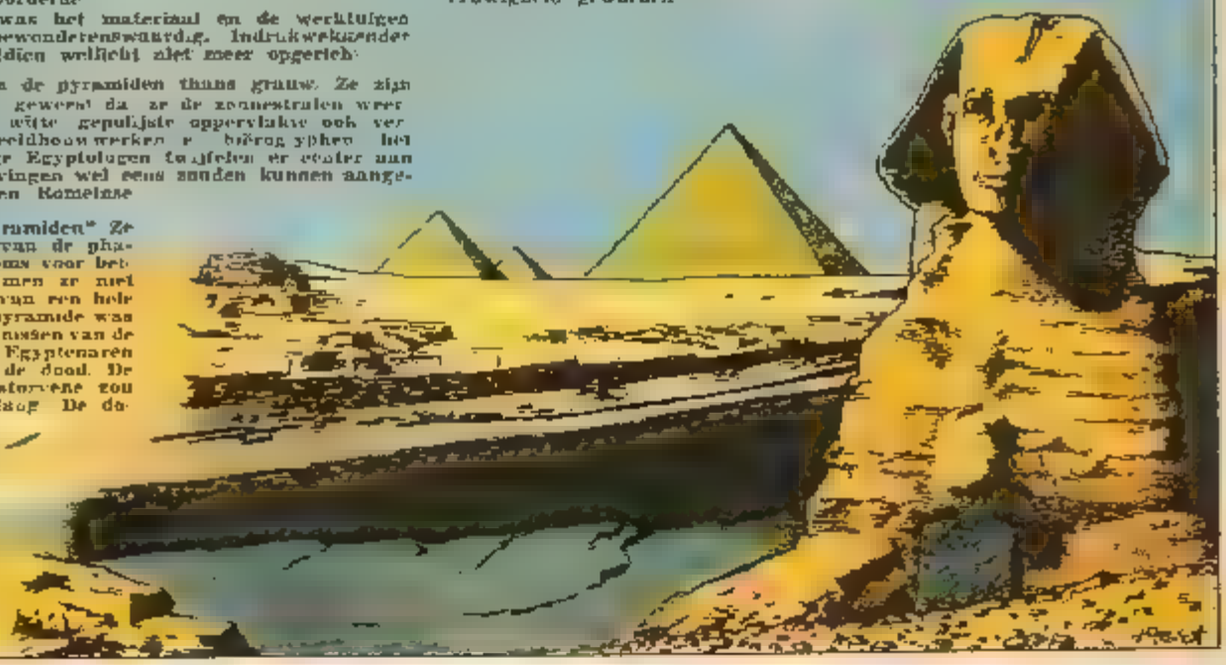

DE RUITER

De drie ruiters geven hun paard de sporen. Zullen ze Koenraad inhalen?

Wordt vervolgd

DE DREIGBRIEF

VERHAAL VAN PERICO

GEILLUSTREERD DOOR TIBET

Op een mooie dag stortte het mysterie onverwacht en [illegible] sloot Littleway het register waarin hij met zijn fijn geschreven cijfer na cijfer schreef [illegible] schriftje dat hij [illegible] sedert jaar en dag de gewoonte was.

Littleway moest nu nog zijn handen wassen z'n haar voor de spiegel glad strijken, z'n hoed van de kapstok nemen en dan met een waardige tred naar de lift gaan. Iedere dag opnieuw herhaalde hij dezelfde gebaren deed hij dezelfde dingen. Het was een ritus geworden waarvan hij niet afweek.

Na enkele minuten stond hij buiten. Het regende. Enkele meters verder in de straat stond de Ford die Littleway achttien dagen tevoren gekocht had. De man lachte als hij z'n wagen zag staan, hij was er trots op.

Terwijl hij de motor op gang bracht merkte hij naast zich op de bank een witte vlek, een vlek die er anders niet was. Littleway keek nog eens. Het was een witte omslag waarop geen naam stond. Hij draaide ze om en zag dat ze dichtgeklefd was. Hij stak ze in z'n zak [illegible]

[illegible] zou ze wel aan de thuis [illegible] om op tijd te komen.

Tijdens de [illegible] naar Oakland [illegible] denken. Zijn leven was zo goed [illegible] reeds wist van wie de brief was en wat hij meldde, alvorens de omslag open was. Maar deze [illegible] gegrijnsd [illegible] geheim. Hoe [illegible] ook nadacht, hij [illegible] sombere van [illegible] hij [illegible] Met [illegible] gezicht kwam hij de huiskamer binnen.

Mrs. Littleway praatte graag en veel. Ze had haar man die [illegible] schiedenissen van buren, bakker en melkboer op te dissen. Littleway had er geen belangstelling voor, hem interesseerde alleen die geheimzinnige omslag. Toen zijn vrouw achter de deur van de ijskast verdween, profiteerde hij daarvan om ook te verdwijnen en zijn brief rustig te lezen.

Hij opende de omslag haastig en [illegible] keek z'n buren [illegible] trouden en het koud zweet brak hem langs alle kanten uit. Hij liet zich in een zetel vallen, ademde diep en haalde de brief. Het waren slechts enkele regels, maar ze waren heel duidelijk en de arme Littleway was doodsbang.

Wat zie je er uit? riep z'n vrouw die binnenkwam. Voel je je niet goed?

Lees deze brief. Ik vond hem in m'n wagen toen ik naar huis reed!

[illegible] keek de brief even wantrouwig, ging bij het venster staan en las luid op:

Mijnheer

U [illegible] en uw handen en wonde van de [illegible] wagen. We hebben de indruk dat u onze onderneming schade berokkent en we geven u de gulden raad uw activiteiten stop te zetten en de stad te verlaten.

Wanneer u geen gehoor geeft aan deze goed gemeende waarschuwing, zal het ons spijt doen uw verlies als te zijn gaan zien. In dit geval is het mogelijk dat u niet alleen de stad maar ook het leven zou moeten vaarwel zeggen hetgeen ons erg zou spijten.

Beste groeten,

Al Comet.

Mevrouw Littleway keek haar man angstig en niet begrijpend aan. Wat betekende die brief?

Een doodsbedreiging. En het schrijven was ondertekend door Al Comet. Al Comet de machtigste en brutaalste gangster van Chicago, de nachtmerrie van de politie. Maar voor de drommel waarom wenste Al Comet de dood van een brave, eerlijke bankbediende? Wat mocht hij toch gedaan hebben om de banbliksems van Al Comet op zich te laden?

De Littleways vroegen het zich af. Ze hadden plotseling geen honger meer en het eten bleef onaangeroerd op tafel staan. Littleway ging na wat hij zoal gedaan had in z'n leven, dat hij Al Comet en zijn bende in de weg liep [illegible] [illegible] deed geen mens kwaad. Hij ging een keer per week naar de bioscoop, ging een halve dag naar de base-ball kijken en verzamelde luciferdoosjes. Dus? Zwijgend volgde zijn vrouw z'n gedachtengang en ze vroeg zich al bezorgd af, of die brave, pijnlijk nauwgezette man niets te verbergen had? Waarom zouden die bandieten hem anders op het lijf hebben?

Zeg, wie je doet toch niemand kwaad?

Ik geloof van niet. Ik vraag het mij ook af!

Je verbergt me niets?

Neen. Niets!

En indien het een grap is?

Dat heb ik ook al gedacht, maar kent jij vriend of kennis, die bekwaam is me zo'n valse poets te bakken? Daarbij, het is geen grap.

Dan blijft er slechts één ding te doen en dat is de politie te verwittigen.

Meen ik ook. Ik keer terug naar het kantoor en geef de brief aan de bankpolitie af.

— Ik hoop maar dat er je intussen niets overkomt!

Ze namen afscheid alsof ze elkaar in lange tijd niet meer zouden weerzien. Mw Littleway bleef aan de deur staan tot haar man wegreed en wuifde hem nog lang na.

★

Littleway reed als een [illegible] tomaat. Werd hij voorbijgestoken door een wagen, trok hij, instinctmatig het hoofd in de schouders. Hij vreesde ieder [illegible] oog van een [illegible] teruggekeerd om hem gerecht te [illegible] De [illegible] had hem [illegible] pakken. Hij drukte stevig op het gaspedaal, kon op het laatste nippertje een botsing vermijden, scheerde talrijke naast enkele voetgangers, vloog door de rode lichten op de Michigan Avenue en veroorzaakte daardoor haast een verkeersopstopping. Hij kwam gelukkig gaaf en behouden voor het bankgebouw aan. Hij zette zijn wagen vlak achter een Ford die als twee druppels water op z'n eigen karretje geleek. Een mascotje in rode wol hing aan het achterste raam. Littleway bekeek het en zijn mond ging open van verbazing. Dat was toch het poppetje dat zijn vrouw eigenhandig gemaakt had. Hij keek naar de achterkant van de wagen waarin hij zat en daar hing geen mascotje. Hij voelde in z'n zakken en vond zijn contactsleutel. Littleway schatte [illegible]. Hij had zich van wagen vergist. De brief was dus niet aan hem gericht!

[illegible] zeker [illegible] van [illegible] stuk, bekeek hij de nummerplaten nauwkeurig. Er was geen twijfel mogelijk. Hij was met een verkeerde wagen naar huis gereden. Zijn grap was hem nog niet overkomen.

Littleway liep vlug naar de bank, vertelde zijn avontuur aan de politie en overhandigde de dreigbrief. Al spoedig had de politie uitgemaakt dat Ford nummer 2 toebehoorde aan Ray Fifufly. Ze [illegible] met voor de [illegible] in Chicago. Ray Fifufly zorgde voor [illegible] en te afwisseling was een bandiet van vrij [illegible] maat maar overbekend om [illegible] de rare streken die hij uithaalde. Alhoewel Ray niet gevaarlijk was, besloot de politie hem op het droge te zetten. De hele wijk werd omsingeld en al spoedig had men Ray gevonden in een restaurant waar hij de lunch gebruikte.

★

IEDEREEN was tevreden. Ray Fifufly omdat hij de gevangenis verkoos boven enkele kogels van Al Comet. Deze laatste was ook erg tevreden, want hij bedankte de politie telefonisch omdat ze hem van een hinderlijk rivaal verlost had en Mr Littleway stond enkele dagen in het brandpunt van de belangstelling omdat hij er toe bijgedragen had, Ray Fifufly in verzekerde bewaring te stellen. Toen mevrouw Littleway de foto van haar man zag op de voorpagina van een groot blad, dinkte ze ontroerd een traan weg en zuchtte:

— Ik heb hem nog nooit zo schoon gezien.

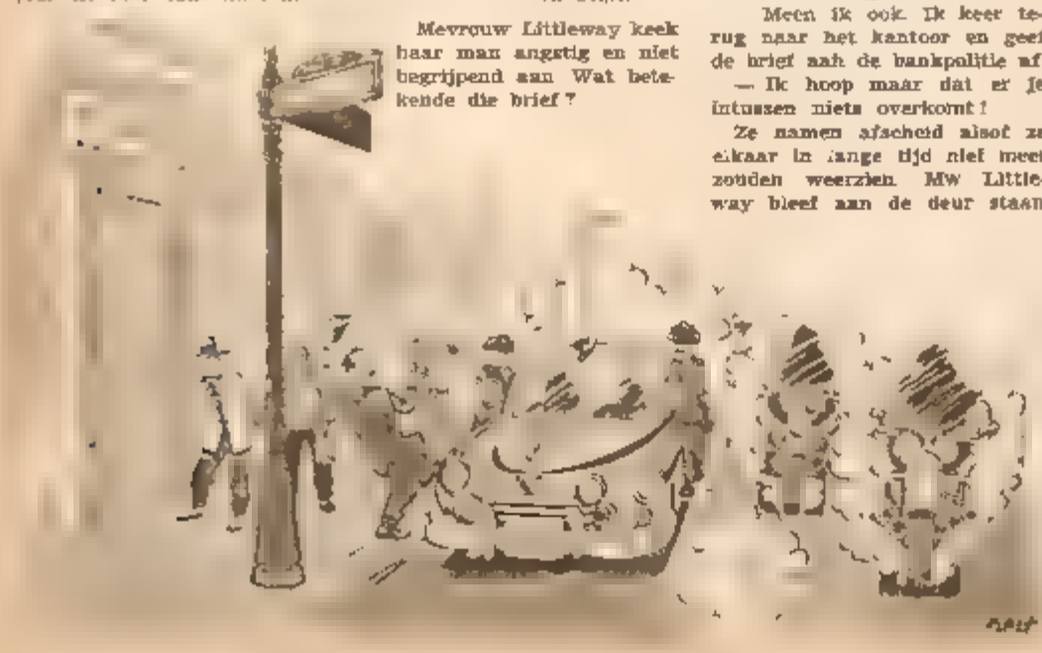

GOUD VOOR ROME

Lambik vertrekt op een nacht naar Rome in de haven van Ostia

Lambik maakt van het getouw een lucht-zuig die met het wordt dichtgestreken. Een hollen rietstengel en een uithout gesneden mondstuk maken een duikapparaat van

Eeuwen tevoren trachtten de Assyriërs reeds met een dergelijk toestel de zeebodem te verkennen

De koorden komen ook te pas. Opgelet, ik ben klaar. Daar gaat! Een troepentransportschip met de haven verlaten

Op het achterste van de schepen ligt Lambik in het water. Aan zijn gordel heeft hij enkele zware stenen gebonden, zodat hem achterwaarts moeten houden. Door het mondstuk adem halen de lucht diep naar zich

Aan de voet van de vuurtoren, vast Lambik het uiteinde van de koord om een rotsblok

... en zwemt dan de naderende galei tegemoet...

Lambik laat een paar stenen, stijgt omhoog, slaat het touw rond de boegspriet van het schip en knoopt het stevig vast

Er gaat rode en de Romeinen dat hun schip gekaapt wordt. De gaten zwenkt en raakt met de achtersteven tegen de pier trap etter

Het schip zwaait en de rechter vaargeul is gebokkeerd. Lambik stijgt op want hij moet de lucht verversen

Nero, dat is niet waar! Ik ben er de eerste! En nu nummer twee!

Lambik is druk bezig een kabel langs de linker vaargeul te spannen en hij merkt niet, dat er een haai in steeds kleinere kringen om hem heen cirkelt

Van «GOUD VOOR ROME» houdt je plezier niet? Maar kun je ook «HET SPAANSE SCHIP» van dezelfde auteur?

DE FRANSE SCHILDER AUGUSTE RENOIR ZAG HET LEVEN ZONNIG

Hij werd geboren in de stad van het fijn en sierlijk porselein Limoges, in het jaar 1841. Nog heel jong kwam hij naar Parijs. Toen hij, zestien was, schilderde hij bloemen en andere sierlijke ornamenten op porseleinen borden en toen reeds stond het voor hem vast, dat hij schilder zou worden. Hij reisde naar Italië, Spanje en Noord Afrika, zag een stuk van ons land en Holland en bestudeerde zowel in Italië als in Spanje en Holland de grote meesters. Hij worstelde zich echter spoedig los van hun invloed en werd geheel zichzelf, dit wil zeggen een schilder die het lichte charmante en sierlijke op doeltreffende wijze uitbeeldde. Er zit veel licht, en speelsheid, een vrolijk rhythme, een schone, volmaakte harmonie in al zijn doeken.

Renoir was heel zijn leven opgeruimd en vrolijk; al had hij tijdens z'n laatste levensjaren reden om klagen. Rheumatisme kluisterde hem aan een ligstoel en misvormde z'n handen. Bij lachte en gekscheerde graag en nam z'n vrienden wel eens in het oetje. De ironie waarmee hij de mensen bekeek was nooit bitter, doch steeds zacht en speels. «De Mens» was trouwens zijn eeuwig onderwerp en, naar zijn eigen woorden «een onuitputtelijke inspiratiebron».

HET ONTBIJT», DOOR RENOIR

DE SCHILDERKUNST VOOR ALLES

RENOIR bekommerde zich hoegenaamd niet om literatuur of filosofie en had geen contact met de denkers en schrijvers van zijn tijd. Op zekere dag doorliep hij vluchtig de krant en riep uit:

— Nogmaals een artikel over de Kunst met «een grote K». Hoe is het nu mogelijk mensen, die zich eigenlijk maar alleen kunnen bezig houden met de rubriek van de «gebroken armen en benen», over de Kunst te laten schrijven!

Het artikel in kwestie was getekend door Henri Bergson, een gekend filosoof.

ZIJN VRIENDEN

DE postbode overhandigde de grote schilder een brief en deze scheurde dadelijk de omslag en las aandachtig.

Dat is ten minste een vriend, lachtte hij. Hij vraagt zich bezorgd af of we de hond van Jean hebben teruggevonden en zijn dochters breien voor mij een warm deken. Mooi!

Maar dan versomberde zijn gelaat en een beetje weemoedig voegde hij er aan toe:

Ik meende reeds dat er iemand van me hield om mezelf maar het is van mijn werk dat men houdt. Mijn correspondent spreekt over de doeken die hij met spanning verwacht. O ja, ik ben wat men noemt, een «groot schilder». Mij vallen heel wat eerbewijzen te beurt en velen beschouwen me waarschijnlijk. Toch kan ik niet zeggen, «Ik heb een vriend».

RENOIR WOU EEN TOREADOR

AMBROISE VOLLARD een bekend handelaar in kunstvoorwerpen die een grote bewondering voor Renoir had, vertelde de volgende anecdote over de meester:

«Ik deelde Renoir mede dat ik naar Spanje zou reizen [illegible]».

Ha, sedert lang heb ik dat een toreador te schilderen. Tracht dus een echt kostuum van een toreador mee te brengen dat je goed past!

Ik deed wat Renoir me gevraagd had. Een donderdag die veel belangstelling had

AUGUSTE RENOIR

voor mijn koffer. Ik de hand op het mooie pak, en bekeek me vragend.

Ik zei zo luchtig mogelijk:

Dat is mijn werkpak!

Je bent toreador? Haha, dat zou ik wel eens willen zien. Trek het pak aan!

Ik kon niet anders dan gehoor geven aan die uitnodiging en stond weldra in een pak prachtig van kleur en snit en prachtig met goud geborduurd. Iedereen bewonderde me en vroeg waar ik zou optreden... Ik kon me gelukkig tijdings uit de voeten maken.

Toen Renoir me zag riep hij:

— Bravo! Poseer maar dadelijk!

Moet ik me niet eerst scheren, vroeg ik.

Zelfs met een gladgeschoren kin neemt geen mens je voor een echte toreador, wees daarin maar gerust. Al wat ik vraag is niet in slaap te vallen terwijl je poseert!»

«IK HEB BIJGELEERD»

DAT zei Renoir toen hij vijf en zeventig was en z'n doeken met critisch oog bekeek. Hij conterfeitte nog onondertoken alhoewel hij reeds jaren aan een zetel gekluisterd was omdat zijn benen dienst weigerden. Z'n haast dode vingers werden in windels gebonden en daaraan z'n penseel vastgemaakt. Hij beeldhouwde zelfs. Hij liet zich in zijn leunstoel naar buiten dragen om nog een beetje van het licht te genieten. Hij stierf in het jaar 1919, in het Zuiden van Frankrijk in de streek van het feilie zich.

De doeken van Renoir vind je in alle grote musea ter wereld.

HET KUIFJE'S UURWERK EEN CREATIE VAN HELVA

PRESENTEERT DE VROLIJKE VALSCHERMSPRINGERS

Wordt vervolgd

DE KUIFJE'S UURWERKEN ZIJN DE BESTE UURWERKEN VOOR ONZE JONGENS

DE NIEUWE AVONTUREN VAN ROBINSON CRUSOE

GEILLUSTREERD DOOR ALBERT WEINBERG

HOE aangenaam het ook was om zo ver van huis te zijn dacht ik bij mezelf: 'Wat is geluk dat men heeft me een grote som geld heeft gestuurd. Zonder dat zou ik hier moeten jammeren dat hierin toch geen zier hielp. Ik huurde ik een appartement bij een van mijn landgenoten. Ik sloot vriendschap met een Engels koopman die me voorstelde mijn vermogen te vermeerderen en een handel in specerijen op touw te zetten. Ik aanvaardde gretig. Weldra hebben we het schip bevoorraad dat we nodig hadden. In naam van deze van onze eerste reis reisden we de koopwaar die we uit Sumatra hadden meegebracht tegen een lading fijne specerijen. In Bengalen hoopten we deze specerijen tegen een flinke winst aan de man brengen.

EEN tweede expeditie brengt ons naar Perzen. Onze nieuwe lading specerijen hebben we aan Perzische kooplui die er ons zeer ruim voor betaalden, van de hand doen. Mijn vermogen was dusgenoeg.

Wat zei hij met een brede grimlach is dat niet beter dan de wereld in alle richtingen te doorkruisen alleen maar om winden te zien.

Partijen maken interesseert me slechts in zo ver dat dit geld me toelaat andere landen te bezoeken, antwoordde ik vrolijk.

Een tijdje later wierp een Hollands schip het anker in de haven. De hele bemanning was ziek en de kapitein wenste daarom zijn schip te verkopen. Ik nam absoluut China aan en nam de aanbieding onmiddellijk aan. In koop was vlug afgesloten. Het schip was van mij.

WIJ lieten de matrozen weten dat ze aan boord konden blijven en wij hen in dienst zouden nemen. Een paar dagen later stapte ik aan boord en stelde tot mijn grote ontsteltenis vast dat er geen kwartier niet meer op het schip was. Ik hoefde niet lang te zoeken om de reden daarvan te vernemen. Zodra de matrozen hun deel van de verkoopsom hadden opgestreken hadden ze vlug hun plunjezak over de scheepswand geworpen en waren naar de stad Agra, residentie van de Grote Mogol gevlucht. Waarom? Heel eenvoudig omdat ze vreesden dat men ze te zeilen kwam welke liefelijke streek ze hadden uitgehaald. Het schip dat de kapitein me verkocht had behoorde hem helemaal niet toe. Ja die kapitein was geen kapitein. Het was een doodgewoonlijke kanonnier die zich als kapitein had laten doorgaan om het schip beter en vlugger aan de man te brengen.

MIJN vermoest en ik zaten letterlijk te steren toen we hoorden hoe de Hollanders zich dit schip hadden toegeëigend. Tijdens een reis naar Sumatra was de kapitein op een der eilandjes aan wal gestapt om drinkwater op te slaan. Hij werd vermoord door de inboorlingen en gedood. Toen was de kanonnier op het dwaalspoor later gekomen de bootsman en vijf leden van de bemanning achter te laten en het schip te verkopen. De matrozen hadden geheel gegeven aan de kanonnier en ze waren te goeder trouw bedrogen, eigenaar van een gestolen schip.

Nu het toch zo ver was, besloten mijn vermoest en ik te doen alsof we van niets afwisten en de zaken hun beloop te laten.

NA een hele rechte reizen naar de omliggende eilanden, besloten we de grote tocht naar China te wagen. De kapitein kwam me zeggen dat er een lek was in de boot en hij in de mouding van de Cambodja van zinnens was de zaak te herstellen. We lagen daar reeds een paar dagen toen twee matrozen aan boord stapten en me zeiden:

Mijnheer, vertrek onmiddellijk anders zal je gevangen genomen worden door de bemanning van vijf schepen die men als je ophouden aan de reis als piraat!

Ik een piraat! Wat betekenen die grapjes?

De kapiteins van die schepen hebben vernomen dat jij en de dood van de echte kapitein van dit schip het voor hebt in handen gekomen om als piraat de zeeën af te schuimen. Ja je weet dat men met piraten korte metten maakt!

IK was buiten mezelf van woede en verbazing. Ik had geen enkel middel om mijn 'rechteren' er van te overtuigen dat ik helemaal geen piraat was. Dus was het wellicht verstandiger de raad van de twee zeelui te volgen. Gelukkig was de lek gedicht en alhoewel de vloed nog niet hoog was gaf de kapitein op mijn aandringen, het bevel de ankers te lichten. Mijn tegenstevers waren echter nog vlugger geweest want spoedig kwam een matroos me zeggen dat vijf sloepen van achteruitgingen. Ik ging op de berg staan en keek. Waarachtig. Het was juist. Vijf sloepen met de zeilen in top kwamen vlug op ons toe. Twee van hen herkende ik als zijnde van Britse nationaliteit. De afstand tussen hen en ons schip sloeg verontrustend...

(Wordt vervolgd)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

TEKST EN TEKENINGEN

POM EN TEDDY

VAN FRANS CRAENHALS

[illegible] Twee geheimzinnige vreemdelingen volgen hem

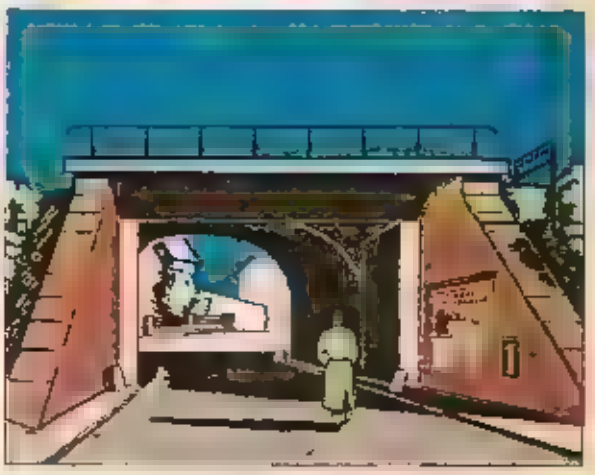

Ken je reeds de boeiende avonturen van Mortimer en Blake in « HET GEHEIM VAN DE ZWAARDVIS » ? Haast je ze te lezen

(Wordt vervolgd)

TEKST en TEKENINGEN van TIBET

Op z'n oawe kar die kriept en kraakt bij iedere pedaaltrap, rijdt gendarm Petrus naar zijn werk, dat is naar de gendarmerie.

Maar plotseling scheert er iets als een meteoor voorbij en rankt Petrus in de flank...

(Wordt vervolgd.)

DIT ZIJN DE OPLOSSINGEN VAN ONZE GROTE PRIJSVRAAG 1954

ONZE Grote Prijsvraag werd afgesloten op 14 April. We konden de oplossingen echter niet vroeger publiceren daar onze lezers in Belgisch Kongo en andere overzeese gebieden een maand langer tijd kregen om hun antwoorden in te sturen. Deze tijd is thans om en hier gaan dan de oplossingen, gedrukt op een formulier om het duidelijker te maken.

De correctie van de vijftien duizend antwoorden, die we ontvingen, wordt ijverig voortgezet en weldra zullen we de lijst van de winnaars kunnen bekend maken.

DE GROTE KUIFJESPRIJSVRAAG 1954

Naam : KUIFJE
Voornaam :
Adres : Lombardstraat 24
BRUSSEL
Geboren :

Dit formulier moet in een gefrankeerde enveloppe met tekst vertonden worden **vóór 14 April 1954** aan **KUIFJE-BRUSSEL**. De deelnemers moeten geboren zijn tussen 1 januari 1935 en 1 januari 1945.

KLEEF DE DEELNEMINGSBONS IN DEZE VAKJES

KUIFJESPRIJSVRAAG 1954 Nr 1 — KUIFJESPRIJSVRAAG 1954 Nr 2 — KUIFJESPRIJSVRAAG 1954 Nr 3 — KUIFJESPRIJSVRAAG 1954 Nr 4 — KUIFJESPRIJSVRAAG 1954 Nr 5

EERSTE PROEVE : Gekende personaliteiten op de Kermis.
Geef de namen van de tien personaliteiten

1. WASHER	6. ELIZABETH
2. EISENHOWER	7. COPPI
3. BOMBARD	8. PICCARD
4. TENZING	9. FERNANDEL
5. COTY	10. CHAPLIN

TWEEDE PROEVE : Verboden te parkeren !
Geef het merk van de tien auto's

1. PLYMOUTH	6. AUSTIN
2. RENAULT	7. RENAULT
3. MERCEDES	8. IFA
4. RENAULT	9. FORD
5. CITROEN	10. NASH

DERDE PROEVE : De Geheimzinnige Foto's.
Wat stelt er op deze vijf foto's ?

1. VERMICELLI	4. RING VAN EEN SCHAAR
2. DENAPEEL	5. KOFFIEBONEN
3. TANDEN VAN EEN KAM	

VIERDE PROEVE : Hier zijn de Athleten !
Welke sport beoefenen deze athleten ?

1. BOOGSCHIETEN	6. HOCKEY
2. SPEERWERPEN	7. GOLF
3. TENNIS	8. VOETBAL
4. SKI	9. SCHERMEN
5. POLSTOKSPRINGEN	10. SCHAATSEN

VIJFDE PROEVE : Onze Tekenaars stellen ten toon !
Deze 20 tekeningen zijn gebakken uit

1. « Kuifje » nr	11	blz	13	11. « Kuifje » nr	11	blz	20
2. « nr	12	blz	2	12. « nr	11	blz	7
3. « nr	11	blz	10	13. « nr	9	blz	7
4. « nr	8	blz	7	14. « nr	12	blz	11
5. « nr	10	blz	14	15. « nr	9	blz	10
6. « nr	8	blz	17	16. « nr	10	blz	16
7. « nr	10	blz	20	17. « nr	9	blz	17
8. « nr	8	blz	20	18. « nr	8	blz	16
9. « nr	8	blz	20	19. « nr	8	blz	7
10. « nr	11	blz	16	20. « nr	10	blz	2

BIJKOMENDE VRAAG (Om de deelnemers met behoelde aantal punten te schiften) :
Een Kuifje-« Sport-uurwerk » werd helemaal opgewonden. Na hoeveel uren, minuten en seconden bleef het stilstaan ? Schrijf te antwoord in onderstaande vakjes

Gedaan te Brussel de 13 April 1954

Handtekening van de deelnemer :

Kuifje

Uren	Minuten	Seconden
4 0	3 0	5 0

Als « juist » hebben we de antwoorden aanvaard die omschreven om welk model van auto het ging bv. Nr 2 : « 4 PK. » — Nr 4 : « Frégate » — Nr 7 : « 4 PK. » — Nr 9 : « Consul ». Voor de wagen Nr 8 was naast « IFA » ook D.K.W. juist.

KUIFJE OP REPORTAGE

« *Les Frères Jacques* » voor de camera.

TELEVISIE BIJ ONZE ZUIDERBUREN

In onze reeks reportages over de televisie in West Europa, handelden we reeds over de TV-zenders Brussel, Hamburg, Keulen en Frankfort. We zijn ook naar Parijs geweest en hebben een kijkje genomen in de studios van de Franse TV in de rue Cognac-Jay. Men waant zich in een fabriek die op volle toeren draait. Na de oorlog waren de Fransen de eersten op het vasteland die weer aan televisie konden denken en regelmatige uitzendingen tot stand brachten. Het werd echter geen succes zoals in Engeland

DE Fransen hadden gehoopt dat heel Europa hun lijnenstelsel 825 zou aanvaarden, en daarom hadden ze reeds een zender gebouwd te Rijsel en er een aan het Vaticaan geschonken, maar de meeste Europese landen (Nederland, Zwitserland, Duitsland, Italië, Vlaams België, Denemarken, enz.) kozen de 625 definitie. Dat was een tegenslag voor onze Zuiderburen.

Het materiaal waarmee de Franse televisie werkt mag men niet zeer modern noemen, maar ze hebben in de rue Cognac-Jay een flinke ploeg mensen die met hart en ziel geloven in hun werk en reeds heel wat hebben gepresteerd.

Van al de uitzendingen die ik al heb gezien, behoren de Franse programma's zeker tot de levendigste.

Op het gebied van de jeugduitzendingen hebben de Fransen reeds heel wat gepresteerd. Er zijn een twintigtal medewerkers vast verbonden aan de jeugdprogramma's en die brengen iedere week een jeugduurtje dat mag gezien zijn. Het is een bonte mengeling van allerlei kleine reportages en nieuwsjes over alles en nog wat. Het steekt knap in elkaar, het is zeer vlot gecommentarieerd en er zit beweging in. Tot de grote jeugduitzendingen behoren de speciale cirkusvertoningen die rechtstreeks uitgezonden worden door een reportagewagen van de televisie.

Bij de jonge mannen die de Franse TV-uitzendingen verzorgen, is Kuifje geen onbekende. Ze kennen allen onze albums, waren tot vóór enkele jaren nog regelmatige lezers van de avonturen van de helden van Hergé, en ze laten de kans niet voorbijgaan om het blad even in te kijken wanneer het bij een neefje onder hun ogen valt.

In Frankrijk is het uitblijven een groot kijksucces niet te wijten aan minder goede programma's, want die zijn knap, gevarieerd, levendig, interessant. Men hoeft maar te putten uit dat vat zonder bodem dat Parijs is op gebied van toneel, film en variété, en de Fransen zijn meesters in het improviseren. Zolang men echter voor een TV-toestel zal vragen, wat men daar nu voor vraagt, zal het er niet op verbeteren.

De fabrikanten van televisietoestellen, van hun kant, beweren dat zij geen goedkopere toestellen kunnen brengen, zolang er niet meer vraag naar is. Hoe geraakt men uit die kringloop?

Johan de BRABANDER.

Een moment uit het TV-spel « Indien men me het sprookje van Assepoester vertelde »

Die op de producten staan van

VICTORIA • KOLYNOS
HEUDEBERT • HORTON
MATERNE • PALMAFINA
SKI & FRANCO-SUISSE
PROSMANS • PILSBERG
TOSELLI • PANA • KUIFJE

In ruil krijg je

ONZE GESCHENKEN

Prentkaarten van KUIFJE, per reeks van vijf	50 punten
Prentjes DE SPROOKJES VAN PERRAULT, per reeks van vijftig	75 »
KUIFJE's WIMPEL in drie kleuren	100 »
Chromo's ZIEN EN WETEN, per reeks van zes	100 »
VLIEGTUIGEN (oorsprong tot 1914), reeksen 1 en 2; VLIEGTUIGEN (oorlog 1939-45), reeksen 1 tot 8; LUCHTSCHEPEN, reeksen 1 en 2; SPOORWEGEN, reeks 1; AUTOMOBIEL, reeksen 1, 2, 3;	
FOTO's IN RELIEF «ANTWERPSE DIERENTUIN», met speciale bril. Per reeks van twintig	200 »
KUIFJE's portefeuille, nieuw model	250 »
KUIFJE's puzzle op hout	500 »
Blokjesspel KUIFJE	500 »
Speciaal abonnement op KUIFJE, tien nummers	500 »

KEN JE DEZE ALBUMS? In twee prachtige albums kan je je chromo's « ZIEN EN WETEN » klasseren. Zijn reeds verschenen: « VLIEGTUIGEN » (oorlog 1939-45); « AUTOMOBIEL » (oorsprong tot 1900). Te verkrijgen in de Kuifjewinkel tegen de prijs van 50 frs. Franco thuisbesteld tegen de prijs van 55 frs.

DE NAJAVALLEI

DOOR HERGE

De eerste minister van de maharadja ziet de terugkeer van zijn vorst, vergezeld van ingenieur Legrand, die een brug zal bouwen, met lede ogen. Wat gaat hij doen bij fakir Rabinda?

(Wordt vervolgd)